

Miercuri, 11 mai 2011

13. subliniază că Parlamentul va primi solicitarea de a aproba posibilul ALS UE-Japonia;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Guvernului și Parlamentului Japoniei.

Pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice

P7_TA(2011)0226

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice (2010/2106(INI))

(2012/C 377 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice (COM(2010)0066),
- având în vedere concluziile Consiliului din 11 iunie 2010 privind pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice,
- având în vedere concluziile Consiliului din 15 martie 2010 privind biodiversitatea pentru perioada de după 2010,
- având în vedere Cartea albă a Comisiei intitulată „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european” (COM(2009)0147) și Rezoluția sa din 6 mai 2010 ⁽¹⁾ referitoare la aceasta,
- având în vedere Conferința ministerială privind protecția pădurilor din Europa (MCPFE) - FOREST EUROPE, diversele sale rezoluții și activitatea la nivel de experți desfășurată cu privire la elaborarea de orientări, criterii și indicatori pentru gestionarea durabilă a pădurilor (SFM),
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 26 februarie 1999 privind strategia UE în domeniul forestier ⁽²⁾ și raportul Comisiei referitor la punerea în aplicare a acesteia (COM(2005)0084),
- având în vedere Planul de acțiune 2006-2011 în materie de gestionare a pădurilor în UE (FAP) (COM(2006)0302) și evaluarea intermediară a punerii în aplicare a acestuia ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice ⁽⁴⁾, Raportul de sinteză privind stadiul de conservare a tipurilor de habitate și a speciilor în conformitate cu articolul 17 din directiva privind apele (COM(2009)0358) și rezoluțiile sale din 21 septembrie 2010 referitoare la punerea în aplicare a legislației comunitare privind conservarea biodiversității ⁽⁵⁾ și din 3 februarie 2009 referitoare la zonele naturale din Europa ⁽⁶⁾,
- având în vedere concluziile Conferinței părților (COP 10) la Convenția ONU privind diversitatea biologică, care a avut loc la Nagoya în octombrie 2010, și obiectivele privind biodiversitatea de la Aichi, în special angajamentul de a proteja 17 % din suprafața apelor terestre și continentale prin intermediul unor măsuri de conservare eficiente, integrate în peisaje în sensul larg,

⁽¹⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 115.

⁽²⁾ JO C 56, 26.2.1999, p. 1.

⁽³⁾ Contractul de servicii nr. 30-CE-0227729/00-59.

⁽⁴⁾ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

⁽⁵⁾ Texte adoptate P7_TA(2010)0325.

⁽⁶⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere studiul intitulat „Conturarea comunicării în domeniul forestier în Uniunea Europeană: percepția publică față de păduri și silvicultură” ⁽¹⁾,
- având în vedere Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC), Protocolul de la Kyoto și raportului comitetului interguvernamental pentru schimbări climatice (IPCC) privind „Ghidul de bune practici pentru utilizarea terenurilor, schimbarea utilizării terenurilor și silvicultură (LULUCF)”,
- având în vedere Planul de acțiune al UE pentru biomasă (COM(2005)0628),
- având în vedere Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (directiva privind energia regenerabilă) ⁽²⁾, Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (Directiva ETS) ⁽³⁾, Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (decizia privind efortul statelor membre) ⁽⁴⁾, Raportul Comisiei privind cerințele de durabilitate pentru utilizarea surselor de biomasă solidă și gazoasă pentru producerea energiei electrice, încălzire și răcire (COM(2010)0011), cel de-al IV-lea raport de evaluare al IPCC, capitolul 9, intitulat Sectorul forestier, precum și rezultatele consultării publice privind elaborarea unui raport privind programul pentru viabilitatea utilizării energetice a biomasei,
- având în vedere Programul european privind schimbările climatice și activitățile desfășurate de grupul de experți privind politica în domeniul climei pentru LULUCF ⁽⁵⁾,
- având în vedere studiile sale nr. 449.292 privind Evaluarea Cărții verzi privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE, nr. 440.329 privind silvicultura și sistemul UE de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră și nr. 449.237 privind strategia europeană de prevenire și combatere a incendiilor forestiere, precum și concluziile reuniunii subgrupului „Păduri” al intergrupului „Schimbări climatice, biodiversitate și dezvoltare durabilă” care a avut loc la 13 iulie 2010 la Bruxelles,
- având în vedere Convenția europeană a peisajului din 2000 (Convenția de la Florența),
- având în vedere Directiva 1999/105/CE a Consiliului privind comercializarea materialului forestier de reproducere ⁽⁶⁾ și revizuirea regimului fitosanitar al UE,
- având în vedere raportul de sinteză al TEEB (Economia ecosistemelor și a biodiversității) intitulat „Integrarea economiei naturii” și actualizarea chestiunilor climatice ale TEEB,
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 aprilie 2010 referitoare la prevenirea incendiilor forestiere în cadrul Uniunii Europene,
- având în vedere concluziile Consiliului din 8 și 9 noiembrie 2010 privind soluțiile inovatoare de finanțare a prevenirii catastrofelor,
- având în vedere Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Cererea de ofertă nr. AGRI-2008-EVAL-10 // contract-cadru nr. 30-CE-0101908/00-50.

⁽²⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

⁽³⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 63.

⁽⁴⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

⁽⁵⁾ Raport din 16.9.2010.

⁽⁶⁾ JO L 11, 15.1.2000, p. 17.

⁽⁷⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 28.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere raportul privind implementarea acțiunii Forest Focus (COM(2010)0430),
 - având în vedere raportul tehnic al Agenției Europene pentru Mediu (AEM) nr. 9/2006 „Tipuri forestiere în Uniunea Europeană: categorii și tipuri pentru raportarea și politica în materie de gestionare durabilă a pădurilor”,
 - având în vedere raport adresat Direcției Generale Agricultură și Dezvoltare Rurală din cadrul Comisiei intitulat „Impactul schimbărilor climatice asupra pădurilor din Europa și opțiunile de adaptare” ⁽¹⁾,
 - având în vedere raportul din 2009 adresat Direcției Generale Mediu a Comisiei Europene intitulat „Opțiuni de politică UE privind protecția pădurilor europene împotriva efectelor negative” ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul special al Curții de Conturi Europene nr. 9/2004 privind măsurile forestiere în cadrul politicii de dezvoltare rurală (împreună cu răspunsurile Comisiei),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn ⁽³⁾,
 - având în vedere recomandările rețelei de experți ai FAO/UNECE/ILO privind punerea în aplicare a gestiunii durabile a pădurilor,
 - având în vedere Rezoluția H1 de la Helsinki a MCPFE, care definește conceptul de GDP (gestionarea durabilă a pădurilor) drept „gospodărirea și utilizarea pădurilor și a terenurilor forestiere într-un mod și într-un ritm care să le mențină biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea și potențialul de a îndeplini, acum și în viitor, funcții ecologice, economice și sociale relevante la nivel local, național și global și care să nu afecteze negativ alte ecosisteme”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0113/2011),
- A. întrucât pădurile și terenurile împădurite acoperă 42 % din suprafața UE, iar industriile forestiere oferă, cu o cifră de afaceri de peste 300 de miliarde EUR, oferă 2 milioane de locuri de muncă, majoritatea rurale, contribuind la creșterea economică, la ocuparea forței de muncă și la prosperitate prin furnizarea de lemn și posibilități turistice;
- B. reamintește că pădurile alcătuiesc biosfere care nu sunt formate doar din arbori și care furnizează servicii ecosistemice neprețuite, inclusiv stocarea carbonului, debitelor cursurilor de apă, conservarea mediului natural și protecția împotriva dezastrelor naturale, toate acestea fiind de o mare importanță pentru agricultură și pentru dezvoltarea rurală, precum și pentru calitatea vieții cetățenilor europeni;
- C. întrucât 40 % din pădurile UE se află în proprietatea publică, iar 60 % se află în proprietatea a peste 10 milioane de proprietari privați, astfel încât atât sectorul privat, cât și cel public au o răspundere față de protecția pădurilor și utilizarea durabilă a pădurilor prin punerea în aplicare a SFM pe teren;

⁽¹⁾ AGRI-2007-G4-06.

⁽²⁾ ENV.B.1/ETU/2008/0049.

⁽³⁾ JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

Miercuri, 11 mai 2011

- D. întrucât, în ciuda nivelului alarmant al defrișărilor în diferite regiuni ale lumii, tendința pe termen lung de creștere a suprafețelor acoperite de pădure în Uniunea Europeană este stabilă, iar, potrivit estimărilor, biomasa lemnoasă este în creștere; întrucât, în pofida tendinței în general pozitive, stocarea carbonului în pădurile din Europa este cu mult sub nivelul capacității naturale de stocare, existând presiuni tot mai mari pentru creșterea nivelurilor de recoltare, în fiecare an în UE pierzându-se aproximativ 500 000 de hectare de suprafață forestieră ca urmare a incendiilor forestiere și a exploatării ilegale a lemnului;
- E. întrucât 30 % din siturile din cadrul rețelei NATURA 2000 sunt habitate forestiere și alte habitate specifice terenurilor împădurite, constituind o verigă importantă a rețelei de biotopi; întrucât 66 % din habitatele forestiere de interes comunitar sunt într-o stare de conservare nefavorabilă;
- F. întrucât pădurile de munte reprezintă o treime din totalul suprafeței forestiere a UE și constituie un element esențial al peisajului natural deoarece contribuie la protecția solului și la reglarea aprovizionării cu apă; întrucât aceste păduri joacă un rol esențial în cadrul activităților economice locale;
- G. întrucât protecția ultimelor zone sălbatice care mai există poate contribui la stoparea pierderii biodiversității și a degradării serviciilor ecosistemice în UE până în 2020;
- H. întrucât se intenționează ca până în anul 2020 generarea de energie din biomasă solidă și deșeuri biologice să atingă un procent de 58 % din energiile regenerabile ale UE și întrucât, deși proporția de biomasă ar trebui să scadă ca valoare relativă, există o cerere tot mai mare de lemn ca sursă de energie; întrucât, prin urmare, este necesară vigilența pentru prevenirea exploatării ilegale a lemnului și a intensificării practicilor forestiere care ar putea conduce la creșterea raportului dintre tăierea arborilor și creșterea acestora la peste 100 % în unele state membre, contravenind obiectivelor în materie de schimbări climatice și biodiversitate; întrucât energia care provine din biomasă ar trebui să depindă într-o mai mică măsură de biomasa pădurilor;
- I. întrucât protejarea pădurilor și a tuturor funcțiilor acestora ar trebui să fie integrată în toate politicile UE care afectează pădurile;
- J. întrucât pădurile constituie ecosisteme vii și evolutive care depășesc adesea frontierele de stat și care pot fi clasificate în moduri diferite, ca de exemplu în funcție de zona bioclimatică sau de tipul de pădure, și întrucât, pentru a asigura un punct de orientare pentru deciziile de politică ale UE, AEM a elaborat o tipologie forestieră specială; întrucât politicile UE care afectează pădurile ar trebui să țină seama de cele mai recente realizări științifice din toate domeniile, precum „separarea continentală”, și, pentru a fi utile, ar trebui să evite riscul de a avea o sferă prea amplă de acoperire;
- K. întrucât diverse tipuri de păduri și sectorul forestier se pot confrunta cu amenințări biotice și abiotice diferite și imprevizibile cauzate de schimbările climatice, cum ar fi dăunătorii, seceta și incendiile, rezistența pădurilor devenind obiectivul principal al eforturilor de protejare a acestora;
- L. întrucât existența unor informații fiabile și comparabile privind situația în care se află pădurile din UE și consecințele schimbărilor climatice și ale modelelor de producție asupra acestora reprezintă o condiție prealabilă importantă pentru elaborarea politicilor și a planificărilor, inclusiv în ceea ce privește contribuția pădurilor la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea;
- M. întrucât incendiile de vegetație și actele de incendiere premeditată au ca rezultat distrugerea a peste 400 000 de hectare de pădure pe an, în special, dar nu în mod exclusiv, în regiunea mediteraneană, provocând adeseori pierderi importante la nivelul vieților umane, al proprietății, al biodiversității și al funcțiilor de protecție ale pădurilor; întrucât regenerarea în urma unui incendiu este deosebit de dificilă pentru toate pădurile, iar în cazul rețelei NATURA 2000 împiedică realizarea obiectivelor rețelei;

Miercuri, 11 mai 2011

- N. întrucât Cartea albă privind adaptarea indică faptul că pădurile reprezintă un domeniu de acțiune esențial, subliniind că strategia forestieră a UE ar trebui actualizată în ceea ce privește anumite aspecte legate de schimbările climatice;
- O. întrucât numai 5 % din suprafața forestieră europeană este acoperită de păduri vechi, primare și neafectate de activitatea umană; întrucât procentul scăzut al acestui tip de păduri, asociată cu fragmentarea sporită a suprafețelor restante, contribuie la vulnerabilitatea pădurilor la amenințările climatic și explică în parte starea nefavorabilă persistentă a numeroase specii forestiere de interes european;
- P. întrucât consolidarea funcțiilor de protecție ale pădurilor ar trebui să facă parte din strategiile UE și ale statelor membre privind protecția civilă, în special în ceea ce privește fenomenele climatice extreme, precum incendiile și inundațiile;
- Q. întrucât raportul TEEB a prezentat un argument irefutabil privind rentabilitatea investițiilor publice în abordări ecosistemice ale adaptării la schimbările climatice și ale reducerii acestui fenomen, în special în materie de infrastructură verde, precum restaurarea și conservarea pădurilor;
- R. întrucât diversele sisteme naționale și regionale de gestionare a pădurilor trebuie respectate și sprijinite deopotrivă, în vederea sporirii capacității lor de adaptare;
- S. întrucât capacitatea pădurilor europene de a acționa ca rezervoare eficiente de CO₂, NH₃ și NO_x este încă neexploată, iar lemnul provenit din păduri gestionabile sustenabil ar putea prezenta avantaje durabile în materie de atenuare, servind drept o alternativă reciclabilă, bogată în carbon, la materialele mari consumatoare de energie, cum ar fi aliajele metalice, plasticul și betonul, utilizate la scară largă în construcții și în alte sectoare industriale;
- T. întrucât, în conformitate cu datele colectate de către Comisie, încălzirea vremii în perioadele de vară în sudul Europei va fi de două ori mai rapidă decât în restul Europei, iar precipitațiile din sud vor scădea cu 5 % pe deceniu;
- U. întrucât FAP UE are patru obiective: îmbunătățirea competitivității pe termen lung, protecția mediului, îmbunătățirea calității vieții și promovarea coordonării și întrucât au fost realizate progrese semnificative în principal în ceea ce privește realizarea primului obiectiv;
- V. întrucât în cadrul procesului Forest Europe s-a reușit să se ajungă la un consens european cu titlu voluntar cu privire la gestionarea durabilă a pădurilor; întrucât actualul context al gestionării durabile a pădurilor nu este pe deplin recunoscut și nici aplicat în mod coerent;
- W. întrucât, în cadrul procesului Forest Europe, s-au realizat pregătiri aprofundate în vederea negocierilor cu privire la un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic și întrucât deciziile cu privire la acest instrument ar trebui să fie luate la următoarea conferință care va avea loc la Oslo în iunie 2011;
- X. întrucât Regulamentul privind prevenirea incendiilor forestiere⁽¹⁾ și Regulamentul privind „Forest Focus”⁽²⁾ au expirat, având ca rezultat rapoartări ad hoc și o finanțare inadecvată,
- Y. întrucât selecția genetică ar trebui să încerce și aibă ca obiectiv îmbunătățirea adaptabilității ecosistemului forestier;
- Z. întrucât sunt necesare mai multe informații referitoare la influența pădurilor asupra tendințelor climatice la nivel european;

(1) Regulamentul (CEE) nr. 2158/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind protecția pădurilor din Comunitate împotriva incendiilor (JO L 217, 31.7.1992, p. 3).

(2) Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea pădurilor și interacțiunilor ecologice în cadrul Comunității (Forest Focus) (JO L 324, 11.12.2003, p. 1).

Miercuri, 11 mai 2011

AA. întrucât studiul din 2009 menționat mai sus intitulat „Opțiuni de politică UE pentru protejarea pădurilor europene împotriva efectelor negative”, destinat Comisiei, a identificat și analizat patru opțiuni politice, respectiv continuarea abordării actuale, metoda deschisă de coordonare, consolidarea monitorizării și introducerea unei directive-cadru privind pădurile,

1. salută Cartea verde a Comisiei privind protecția pădurilor și informarea în domeniul forestier în UE: pregătirea pădurilor pentru schimbările climatice; consideră că strategia forestieră a UE ar trebui să fie consolidată în vederea îmbunătățirii gestionării și conservării durabile, în conformitate cu principiul subsidiarității și cel al proporționalității;

2. subliniază totuși că, în temeiul articolului 5 din Tratatul de la privind Uniunea Europeană, UE poate să intervină numai în domeniile în care, în mod demonstrabil, obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre;

3. salută opinia Comisiei conform căreia contribuția pădurilor la rezolvarea crizei climatice ar trebui considerată a fi foarte importantă; subliniază faptul că gestionarea durabilă a pădurilor este de o importanță crucială pentru ca UE să-și atingă obiectivele în materie de climă și să ofere serviciile ecosistemice necesare, cum ar fi biodiversitatea, protecția împotriva dezastrelor naturale și captarea CO₂ din atmosferă;

4. reamintește că pădurile alcătuiesc biosfere care nu sunt formate doar din arbori și că, prin urmare, rezistența lor depinde de diversitatea biologică nu doar a acestora, ci a tuturor organismelor forestiere, în special a animalelor sălbatice care trăiesc în pădure, pădurile fiind esențiale pentru adaptarea societăților europene la schimbările climatice;

5. reamintește că pădurile sunt principalul depozit de carbon și joacă un rol esențial în combaterea schimbărilor climatice; subliniază, prin urmare, că este esențial ca UE să-și consolideze strategia de combatere a factorilor care provoacă degradarea pădurilor, cum ar fi incendiile și poluarea aerului;

6. este convins că durabilitatea ecologică reprezintă o condiție prealabilă pentru continuarea funcțiilor economice și sociale ale pădurilor din UE;

7. subliniază rolul jucat de biodiversitatea pădurilor în adaptarea la schimbările climatice și necesitatea, pentru o mai bună adaptare, de a spori gradul de cunoaștere a indicatorilor privind biodiversitatea pădurilor, inclusiv, în special, privind capacitatea genetică a pădurilor;

8. felicită Comisia pentru analiza completă a amenințărilor biotice și abiotice cuprinsă în Cartea sa verde și atrage atenția asupra necesității de a examina, de asemenea, alți factori legați în mod direct de impactul schimbărilor climatice asupra pădurilor, cum ar fi defoliarea, reamintind că suprafața ce cuprinde arbori defoliați în pădurile europene din sud s-a dublat în ultimii douăzeci de ani, consecințele directe fiind o capacitate și o eficiență reduse în ceea ce privește procesele de captare a carbonului și reducerea efectelor de atenuare ale pădurilor în perioadele cu secetă sau valuri de căldură, datorită pierderii premature a frunzelor arborilor;

9. recunoaște contribuțiile importante aduse la gestionarea durabilă a pădurilor de programele de certificare globală existente, cum ar fi Forest Stewardship Council (FSC) și PEFC – Programme for the endorsement of Forest Certification schemes (Programul pentru aprobarea sistemelor de certificare în domeniul forestier);

Strategia UE în domeniul forestier și Planul de acțiune pentru păduri

10. subliniază că Strategia UE în domeniul silviculturii și Planul de acțiune pentru păduri menționate mai sus ar trebui actualizate pentru a cuprinde dimensiunea schimbărilor climatice și aspecte mai largi legate de protecția pădurilor; reamintește că orice astfel de revizuire ar trebui precedată de o dezbatere cuprinzătoare pe marginea politicii privind pădurile cu participarea statelor membre și a tuturor părților interesate afectate de punerea în aplicare a măsurilor propuse;

Miercuri, 11 mai 2011

11. salută succesul eforturilor depuse de UE pentru ca industriile forestiere europene să devină competitive la nivel mondial;
12. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile pentru a atinge obiectivele FAP privind mediul și calitatea vieții, a căror punere în aplicare a rămas, în prezent, în urmă;
13. solicită Comisiei să examineze impactul politicii UE asupra pădurilor din UE pentru a analiza dacă aceste politici sunt coerente și dacă garantează protecția pădurilor;
14. solicită Comisiei să efectueze o analiză a finanțării disponibile în prezent pentru păduri și silvicultură și să realoce fondurile existente care au un impact negativ asupra biodiversității în conformitate cu Concluziile Consiliului pentru mediu din martie 2010;
15. invită Comisia și statele membre să accelereze punerea în aplicare a acțiunilor prezentate în Comunicarea Comisei din 27 februarie 2008 privind industriile forestiere inovatoare și durabile din UE (COM(2008)0113), luând în considerare faptul că reglementarea excesivă va duce la scăderea competitivității produselor din lemn în comparație cu materialele neregenerabile și mari consumatoare de energie;
16. subliniază faptul că măsurile pentru protecția pădurilor ar trebui să reflecte caracterul transfrontalier al amenințărilor biotice și abiotice în funcție de tipul acestora, de zona bioclimatică și de condițiile regionale; subliniază, în plus, că statele membre și regiunile ar trebui să ia măsuri de sprijinire, coordonare și completare a inițiativelor de politică în acele domenii în care UE are o valoare adăugată, în conformitate cu tipologia forestieră elaborată de AEM;
17. subliniază faptul că protecția pădurilor depinde de angajamentul pe termen lung al statelor membre, al regiunilor, al industriilor forestiere, precum și al proprietarilor de păduri publici și privați;
18. consideră că pădurile din zona boreală de nord (taigaua) și pădurile mediteraneene au o valoare inestimabilă pentru biodiversitatea europeană și în calitatea lor de puțuri de carbon și ar trebui să beneficieze de o protecție sporită;
19. consideră că planificarea pe termen lung în ceea ce privește pădurile ar trebui să fie flexibilă, adaptabilă și participativă, să țină seama de toate scenariile posibile și să ia în considerare opțiuni multiple pentru dezvoltarea viitoare, oferind o bază realistă și de încredere în vederea sprijinirii deciziilor de gestionare; consideră, de asemenea, că la nivelul UE această planificare ar trebui să ia forma unui proces de tip „Forest Forum” pentru a asigura protecția pe termen lung a pădurilor;

Gestionarea durabilă a pădurilor

20. salută succesul Forest Europe în consolidarea SFM și realizarea consensului european cu privire la orientările, criteriile și indicatorii privind SFM; subliniază că actualul context al SFM nu este aplicat în mod coerent;
21. reamintește că SFM are ca obiectiv crearea unui echilibru între aspectele privind producția și protecția pădurilor, asigurând continuitatea funcțiilor economice, sociale și de mediu ale acestora, în conformitate cu prioritățile naționale, regionale și locale; atrage atenția, cu îngrijorare, asupra faptului că tendința sporită de a vedea pădurile numai dintr-o perspectivă economică, ignorându-se aspectele legate de mediu și sociale legate de acestea este incompatibilă cu principiile SFM;
22. solicită Comisiei să elaboreze propuneri pentru a completa Regulamentul (UE) nr. 995/2010 privind comercializarea ilegală a lemnului cu scopul de a garanta că lemnul și toate produsele din lemn introduse pe piața europeană provin din păduri gestionate în mod durabil;

Miercuri, 11 mai 2011

23. încurajează statele membre și Comisia să continue eforturile de combatere a exploatării ilegale a lemnului și a comerțului cu lemn produs astfel, deoarece, făcând acest lucru, vor contribui la lupta împotriva despăduririlor, a degradării pădurilor și a pierderii biodiversității;
24. solicită consolidarea legăturii dintre programele forestiere naționale (PFN) și FAP prin intermediul unei raportări structurate destinate Comitetului permanent forestier;
25. consideră că gestionarea durabilă a pădurilor este esențială pentru ca pădurile din UE să aibă în continuare capacitatea de a îndeplini funcții economice, ecologice și sociale; solicită Comisiei și statelor membre să-și demonstreze sprijinul pentru procesul Forest Europe, impunând obligativitatea aplicării gestionării durabile a pădurilor în cadrul UE; consideră, de asemenea, că un asemenea angajament ar contribui la asimilarea principiilor de durabilitate în silvicultură și ar sprijini în cel mai bun mod procesul Forest Europe și acordurile cu caracter juridic obligatoriu prevăzute de Forest Europe și Forumul ONU privind pădurile;
26. susține aplicarea deplină a SFM în contextul unor programe forestiere naționale de lungă durată care să includă, priorități naționale și regionale, obiective măsurabile și criterii de evaluare și care să ia în considerare amenințările pe care le reprezintă schimbările climatice pentru păduri;
27. subliniază că planurile de dezvoltare rurală și programele operaționale nu ar trebui considerate ca fiind echivalente cu programele forestiere naționale; invită Comisia și statele membre să se asigure că programele naționale forestiere iau în considerare concluziile și recomandările studiilor privind impactul schimbărilor climatice asupra resurselor de apă, a ecosistemelor și a diversității, și că strategiile și programele naționale de dezvoltare rurală corespund programelor naționale forestiere, strategiilor naționale privind biodiversitatea și planurilor de acțiune naționale referitoare la energiile din surse regenerabile;
28. ia act de faptul că diversitatea genetică, regenerarea naturală și diversitatea în structura și varietatea speciilor în rândul tuturor organismelor care trăiesc în păduri sunt elemente comune în cadrul opțiunilor de adaptare a pădurilor, traversând toate zonele bioclimatice, sistemele de gestionare și tipurile de păduri; remarcă, de asemenea, că SFM garantează viabilitatea economică a pădurilor comerciale dar nu o impune în cazul pădurilor ale căror funcții principale nu constau în producția de lemn;
29. consideră că protecția pe termen lung a pădurilor depinde de crearea și susținerea unor ecosisteme forestiere cu o compoziție, vârstă și structură a arborilor foarte variate,
30. invită Comisia să prezinte recomandări privind modul de adaptare a sistemelor naționale de protecție civilă pentru a face față impactului produs de schimbările climatice asupra pădurilor; îndeamnă în mod special Comisia să ia măsuri pentru a consolida resursele și capacitatea Rezervei tactice europene pentru incendiile forestiere;
31. avertizează împotriva exploatării comerciale nelimitate a resurselor forestiere, care duce foarte adesea, în special în cazul pădurilor naturale, la distrugerea lor ireversibilă;
32. consideră că, având în vedere importanța pe care o au suprafețele agricole de pădure în sechestrarea emisiilor de CO₂, acestea ar trebui considerate în același mod ca pădurile tradiționale neproductive în ceea ce privește lupta împotriva schimbărilor climatice.

Propuneri generale

33. invită Comisia să procedeze la elaborarea unei Cărți albe privind protecția pădurilor în UE, luând în considerare rezultatele consultării publice privind Cartea verde, necesitatea, percepută la scară largă, pregătirii pentru schimbările climatice, studiul privind opțiunile de politică și studiul privind opțiunile pentru adaptare; consideră că, pe lângă confirmarea contribuției economice pe care o aduc pădurile prin produsele și serviciile forestiere, din lemn sau nu, Cartea albă ar trebui să se concentreze asupra conservării și creșterii pădurilor europene, întrucât acestea ajută societățile europene să atenueze schimbările climatice și să se adapteze la efectele acestora; consideră, de asemenea, că trebuie asigurat un nivel mai ridicat

Miercuri, 11 mai 2011

de protecție pentru habitatele de înaltă calitate și pentru pădurile cu rol de protecție împotriva inundațiilor, a alunecărilor de teren, a incendiilor, a deșertificării, a pierderii biodiversității și a catastrofelor climatice extreme; consideră că disponibilitatea unor resurse financiare suficiente, schimbul de cunoștințe și promovarea cercetării și a informării sunt aspecte indispensabile ale propunerilor Comisiei;

34. își reafirmă opiniile cu privire la necesitatea creșterii nivelurilor de finanțare a măsurilor UE de protecție a pădurilor prin pilonul de dezvoltare rurală al politicii agricole comune (PAC); atrage atenția asupra faptului că noile provocări create de schimbările climatice arată că protecția pădurilor necesită fonduri mai mari și ar putea fi necesare noi forme de asistență;

35. îndeamnă Comisia să studieze cu atenție și să comunice Parlamentului și Consiliului opțiunile pentru plățile aferente serviciilor ecosistemice și recunoaște valoarea economică a acestora, precum și faptul că ele recompensează regenerarea ecosistemelor pădurilor și conservarea biodiversității acestora; subliniază importanța recunoașterii de către lumea afacerilor a credibilității, publicității și a altor avantaje financiare care decurg din implicarea sa în conservarea biodiversității și protecția pădurilor;

36. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă privind prevenirea incendiilor forestiere, care să includă finanțarea pentru planurile de prevenire și evaluarea riscurilor, Sistemul european de informații privind incendiile forestiere (EFFIS), detectarea incendiilor, infrastructură, formare și educație, refacerea pădurilor după incendii, inclusiv o eventuală interdicție de 30 de ani de a construi pe terenurile pe care au existat incendii forestiere;

37. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă de interzicere a construcțiilor pe terenuri eliberate prin incendii care s-au dovedit a fi fost premeditate;

38. solicită eliminarea barierelor juridice din calea gestionării durabile;

39. subliniază nevoia de a stabili cadrul financiar necesar pentru încurajarea combaterii incendiilor forestiere și, de asemenea, solicită o mai mare flexibilitate în mobilizarea Fondului de solidaritate;

40. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă privind informarea în domeniul forestier, luând în considerare amenințările climatice și nevoia de colectare și diseminare a unor date relevante, armonizate și comparabile cu privire la acoperirea forestieră, biodiversitate, amenințări biotice și abiotice și utilizarea terenurilor în contextul UNFCCC, CBD și al conturilor de mediu; invită Comisia, de asemenea, să compileze și să monitorizeze indicatori cu privire la funcțiile de protecție ale pădurilor, precum capacitatea de reținere a solului și de absorbție a apei;

41. invită Comisia să sprijine cercetarea influenței pădurilor asupra tiparelor meteorologice regionale în UE, pentru a colecta informații pentru strategiile de gestionare a pădurilor cu privire la schimbările de dimensiune, compoziție și localizare ale pădurilor și la impactul acestor schimbări;

42. invită Comisia și statele membre să elaboreze și să difuzeze orientări de bune practici pe baza principiilor gestionării durabile, adaptate la nevoile proprietarilor și comunităților locale, pentru a asigura rezistența la schimbările climatice; constată, de asemenea, importanța schimbului de cele mai bune practici în ceea ce privește modul în care întreprinderile și sectoarele industriei pot contribui la obiectivele privind biodiversitatea printr-o reflecție asupra ciclului de viață și pot crea legătura dintre conservarea biodiversității și obținerea de venituri; subliniază necesitatea de a consolida politica de comunicare și informare, pentru a garanta gestionarea durabilă a pădurilor, pentru a informa publicul și pentru a încuraja utilizarea lemnului durabil;

43. subliniază necesitatea sporirii eforturilor de coordonare și informare în ceea ce privește protecția pădurilor; consideră că este nevoie de mai multe eforturi pentru a se asigura că măsurile UE luate la nivel intern sunt conforme cu declarațiile de politică externă privind pădurile (cooperare, dezvoltare, comerț cu lemn exotic etc.);

Miercuri, 11 mai 2011

44. consideră că pădurile fac parte din patrimoniul colectiv cultural și de mediu al omenirii și că arborii deosebiți ar trebui protejați, indiferent dacă sunt situați în afara pădurilor sau în exteriorul acestora; în această privință, solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze strategii corespunzătoare pentru protecția acestora, inclusiv să analizeze posibilitatea creării de „observatoare ale patrimoniului silvic”; în plus, încurajează statele membre ca, în contextul politicilor lor naționale, să promoveze accesul egal la păduri și la zonele de natură, recunoscând că dreptul populației la accesul la păduri și la zonele de natură (*allemansträtten*), așa cum se practică în anumite state membre, aduce multe beneficii în privința accesului echitabil și democratic la recreere, a aprecierii ecosistemelor și a respectării patrimoniului natural;

45. pentru a atinge obiectivele Strategiei UE 2020, solicită ca fiecare stat membru sau regiune să dezvolte o strategie forestieră care să includă reîmpădurirea malurilor râurilor, captarea apei de ploaie, activitățile agricole și rezultatele cercetării pentru selectarea celor mai adecvate plante sau copaci din soiurile și speciile tradiționale adaptate la secetă;

Cercetarea în domeniul pădurilor

46. constată că, deși Europa posedă cunoștințe incontestabile în domeniul forestier, care sunt rezultatul unor practici forestiere cu tradiție îndelungată, resursele financiare destinate cercetării impactului pe care îl au schimbările climatice asupra pădurilor trebuie crescute; consideră că, din cauza incertitudinii științifice în ceea ce privește perioadele și amploarea amenințărilor la adresa pădurilor în anumite zone, este necesar se aloce fonduri pentru cercetarea climei în funcție de nevoile specifice și soluțiile aplicabile diferitor zone bioclimatice, pentru a îmbunătăți baza de cunoștințe în materie;

47. solicită statelor membre să creeze programe de programe comune de cercetare pe termen lung pentru a îmbunătăți înțelegerea impactului și a vulnerabilității și pentru a sprijini măsurile de adaptare în cadrul sectorului forestier; solicită Comisiei să promoveze includerea în cadrul programului-cadru multianual pentru cercetare și dezvoltare tehnologică a proiectelor referitoare la cunoașterea ecosistemelor forestiere și la capacitatea lor de a se adapta la consecințele schimbărilor climatice;

48. invită Comisia să elaboreze un plan de acțiune pentru a proteja pădurile din UE în vederea anticipării impactului negativ al proliferării insectelor și dăunătorilor provocate de schimbările climatice;

49. invită statele membre să impulsioneze cercetarea în domeniul schimbărilor climatice și al consecințelor pe care le au acestea pentru păduri, să promoveze o mai mare sensibilizare în privința rolului multiplu al pădurilor și a importanței gestionării lor durabile; să sprijine formarea inițială și continuă pentru angajații sectorului forestier, cu accent pe necesitățile preconizate ca urmare a schimbărilor climatice (promovarea diversității, prevenirea daunelor și refacerea în urma acestora) și să încurajeze schimbările de cunoștințe și experiență;

50. consideră că este necesară coordonarea și finanțarea la nivelul UE, având în vedere nevoia de cercetare eficace a „potențialului de apărare” al ecosistemelor forestiere, precum și de cercetare predictivă și de cercetare în domeniul strategiilor de atenuare a efectelor schimbărilor climatice pentru întreg sectorul silviculturii și al lemnului;

Pilonul 2 al PAC

51. subliniază că dezbaterile pe marginea viitorului PAC după 2013 ar trebui să țină seama de faptul că pădurile au funcții de mediu esențiale și contribuie la realizarea obiectivelor sociale și economice ale dezvoltării rurale și ale economiilor naționale; invită, prin urmare, statele membre și regiunile să coopereze pe deplin cu autoritățile forestiere și cu populația în general la pregătirea programelor de dezvoltare rurală, pentru a asigura consecvența dintre politicile UE, ținând seama de faptul că pădurile pot, în unele cazuri, să fie un sector independent al economiei rurale;

52. reamintește că pădurile au un rol esențial în furnizarea bunurilor publice socio-economice și de mediu, pentru bunăstarea societății și pentru dezvoltare, mai ales în zonele rurale; invită Comisia să elaboreze o abordare politică care să recunoască acest rol, recunoscând totodată drepturile de proprietate ale proprietarilor;

Miercuri, 11 mai 2011

53. în acest sens, salută faptul că cea mai recentă comunicare a Comisiei privind reforma PAC ⁽¹⁾ recunoaște rolurile importante pe care le dețin agricultorii ca actori indispensabili în prevenirea incendiilor forestiere, ca gestionari ai patrimoniului forestier și ai protecției împotriva amenințărilor la adresa biodiversității, cum ar fi dăunătorii, și, mai presus de toate, ca piloni teritoriali, întrucât menținerea activității lor este cel mai eficient mod de evitare a fenomenului de depopulare;
54. consideră că producătorii din mediul rural, grupurile de producători și organismele publice ar trebui să fie eligibile pentru măsuri forestiere în cadrul celui de-al doilea pilon al PAC; este de părere că UE ar trebui să continue să acorde sprijin pentru împăduriri în cadrul programelor naționale de dezvoltare rurală, asigurându-se, în același timp, că aceste inițiative nu distorsionează piața și că măsurile de împădurire se bazează pe materiale locale, rezistente la dăunători și la incendii și contribuie la conservarea biodiversității; subliniază, în plus, că eforturile de împădurire trebuie să acorde prioritate speciilor de copaci care îmbunătățesc în mod considerabil calitatea solului și biodiversitatea, respectând totodată caracteristicile locului plantării, speciile native și nevoia de păduri mixte;
55. atrage atenția, ca și Consiliul în concluziile sale din 11 iunie 2010, asupra gravelor probleme pe care le-ar putea ridica ajungerea pădurilor într-o stare de abandon, în măsura în care nu s-ar mai putea asigura continuarea îndeplinirii funcțiilor acestora;
56. consideră că este necesar să se încurajeze și să sprijine înființarea de asociații de producători și organisme de gestionare a pădurilor care practică SFM, mai ales în zone caracterizate prin prezența unor păduri mici, întrucât în acest fel se va contribui la echilibrarea variatei oferte de produse și servicii pe care le pot oferi pădurile; consideră că astfel de asociații și organisme ar întări puterea de negociere a producătorilor în lanțul de aprovizionare cu lemn, contribuind la furnizarea și crearea unor condiții egale de concurență și totodată la soluționarea problemelor legate de criza economică, concurența internațională și schimbările climatice, precum și la combaterea comerțului ilegal cu lemn;
57. susține că sprijinul acordat actorilor publici și privați care protejează biodiversitatea forestieră a speciilor, habitatelor și serviciilor ecosistemice trebuie să crească și să includă metode de protecție voluntare și zonele care fac legătura între siturile din cadrul rețelei NATURA 2000, biodiversitatea fiind vitală pentru menținerea, dezvoltarea și adaptarea agriculturii;
58. solicită înlocuirea sistemului de remunerare bazat pe facturi cu un sistem de bareme sau costuri bazate pe suprafață;
59. solicită dezvoltarea unui standard de bune practici forestiere care să fie folosit ca bază pentru asistența în cadrul tuturor măsurilor forestiere;
60. solicită includerea obligatorie a mediului forestier și a măsurilor Natura 2000 în cadrul programelor de dezvoltare rurală și includerea în cadrul plăților directe a unui sprijin pe suprafață pentru rețeaua Natura 2000;
61. solicită includerea unei noi măsuri PAC „conservarea in situ și ex situ a materialului genetic forestier identificat”;
62. respinge în mod ferm aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală asupra resurselor genetice ale pădurilor;
63. îndeamnă Comisia și statele membre să garanteze perspectivele pe termen lung ale proiectele de silvicultură și de protecție a pădurilor, în cadrul întregii finanțări UE;

Protecția civilă și prevenirea incendiilor

64. își exprimă convingerea că prevenirea incendiilor forestiere este mult mai eficientă din punct de vedere al costurilor decât combaterea acestora;

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2010 intitulată „PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii” (COM(2010)0672).

Miercuri, 11 mai 2011

65. atrage atenția asupra necesității urgente de a pune în aplicare recomandările pe care le-a adoptat recent ⁽¹⁾ privind prevenirea catastrofelor naturale sau provocate de om, în special cele referitoare la sprijinul pentru programele de împădurire/reîmpădurire, acordându-se prioritate speciilor locale și pădurilor mixte, în interesul biodiversității și al sporirii rezistenței la incendii, furtuni și boli; atrage atenția și asupra dificultăților cu care se confruntă în plus insulele și regiunile ultraperiferice în combaterea incendiilor; solicită acordarea unui tratament special respectivelor regiuni prin diferitele instrumente financiare disponibile, inclusiv Fondul de solidaritate;

66. consideră că prevenirea incendiilor forestiere prin planificarea și conectivitatea teritoriului, infrastructură și formare ar trebui prevăzută în mod ferm în politicile UE privind protecția pădurilor, adaptarea și protecția civilă;

67. subliniază că, în zonele aride și în regiunile cu risc de deșertificare, reîmpădurirea cu specii productive va aduce avantaje populației și va asigura implicarea acestora în activitățile de conservare și de luptă împotriva incendiilor;

68. subliniază importanța incontestabilă pentru siguranța publică a zonelor de pădure, care protejează habitatele umane de efectele negative ale fenomenelor naturale;

Raportarea și contabilizarea emisiilor

69. consideră că sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (ETS) în forma sa actuală este incompatibilă cu LULUCF în ceea ce privește contabilizarea emisiilor, în principal ca urmare a diferenței dintre cerințele anuale de conformitate privind instalațiile industriale în conformitate cu ETS și intervalele de timp mai lungi necesare pentru ca variațiile cantităților de carbon la nivelul exploatațiilor forestiere să apară și să fie observate, și prin urmare nu ar trebui stabilită nicio legătură; în acest context, invită Comisia să reanalizeze modalitățile optime de finanțare a economiilor de carbon din activități LULUCF;

70. recunoaște provocările asociate unei luări în considerare a includerii LULUCF în obiectivele statelor membre prevăzute în Decizia privind repartizarea eforturilor; este preocupat în special de faptul că diferențele în precizia calculării și variațiile naturale mari ar putea submina regimul respectării prevăzut în decizie; prin urmare, solicită obiective separate pentru sectorul LULUCF;

71. își exprimă angajamentul de a atinge obiectivul stabilit în UE 2020 cu privire la energia regenerabilă și obiectivul de schimbare a climei cu 2 grade Celsius. este, totuși, îngrijorat că intervalele scurte de timp utilizate în metodologia actuală de calculare a GES și ipoteza neutralității carbonului pentru biomasa lemnoasă ar putea compromite realizarea acestora; solicită Comisiei să consulte IPCC și să stabilească o nouă metodologie de calcul GES, care să controleze pe un orizont de timp mai îndelungat emisiile generate de biomasă ca urmare a utilizării terenului, a schimbării utilizării terenului și a gestionării forestiere, să evalueze ciclul carbonului la nivel național și să includă diferitele etape ale silviculturii (plantarea, rădăria și recoltarea);

72. afirmă că actualele criterii pentru biocombustibili elaborate de Comisie nu sunt adecvate în cazul biomasei și solicită elaborarea unor criterii de durabilitate noi, cu caracter juridic obligatoriu, pentru biomasa utilizată în scop energetic; consideră că lucrările și concluziile din cadrul proiectului Forest Europe ar trebui consultate de către Comisie pentru a elabora criterii care să țină cont de posibilele riscuri de denaturare a pieței în sectorul energiei din surse regenerabile, să nu fie fondate pe ipoteza neutralității carbonului, să abordeze problema emisiilor indirecte și să nu submineze obiectivele UE 2020 privind energia regenerabilă și biodiversitatea; atrage atenția asupra faptului că aplicarea detaliată a acestor criterii ar trebui să rămână la nivel local, ținându-se seama de condițiile locale;

⁽¹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 21 septembrie 2010 referitoare la Comunicarea Comisiei: O abordare comunitară în privința prevenirii dezastrelor naturale și a celor provocate de om (P7_TA(2010)0326).

Miercuri, 11 mai 2011

73. solicită aplicarea definițiilor forestiere bazate pe clasificarea ecologică a pădurilor, cum ar fi cea propusă de AEM în 2007, pentru a putea face diferența între păduri bătrâne bogate în carbon, monoculturi gestionate intensiv și alte tipuri de păduri, inclusiv arbuștii mediteraneeni, în funcție de biom și de fazele de succesiune;

74. subliniază importanța protejării diversității pădurilor în toate fazele succesiunii în cadrul UE pentru a garanta biodiversitatea pădurilor și în cadrul acestora, întrucât fiecare fază de succesiune creează condițiile pentru următoarea fază și întrucât, fără o protecție comună a tuturor fazelor, succesiunea următoarelor faze va fi grav afectată;

Dimensiunea externă

75. invită Comisia și statele membre să concluzeze la nivel internațional pentru a stabili o nouă definiție a ONU privind pădurile care să clarifice definițiile pădurii naturale pe baza biomului și care să facă distincția între pădurile native și cele dominate de monoculturile de arbori și specii neindigene; remarcă, în acest context, că, UE fiind cel mai mare donator de ajutoare de stat acordate țărilor în curs de dezvoltare (sectorul forestier primind peste 600 de milioane EUR în 2003), această definiție ar îmbunătăți într-o mare măsură consecvența politicilor și ar asigura un bun raport calitate-preț; regretă faptul că, în urma Cărții verzi, nu s-au înregistrat progrese în ceea ce privește necesitatea coordonării acțiunilor UE atât pe teritoriul Uniunii, cât și în afara acestuia, precum și necesitatea încheierii unui acord cu valoare juridică obligatorie la nivel mondial în cadrul Forumului ONU pentru păduri;

76. observă importanța cooperării mondiale, atât la nivel administrativ, cât și la nivel de cercetare, cu privire la condițiile standard, cele mai bune practici și transferul de tehnologie și de cunoștințe științifice, în special în contextul sistemului REDD (reducerea emisiilor generate în urma despăduririlor și a degradării pădurilor); subliniază, de asemenea, că împărțirea în mod echitabil a beneficiilor sistemului REDD nu se poate realiza fără o cooperare activă și schimbul de cele mai bune practici; subliniază importanța programului GMES (Monitorizarea globală pentru mediu și securitate) în cartografierea, supravegherea și înregistrarea zonelor de pădure la nivel european și internațional și contribuția pe care o pot avea informațiile astfel culese pentru negocierile ONU privind schimbările climatice;

*

* *

77. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Raportul anual al Consiliului către Parlament privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2009

P7_TA(2011)0227

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 privind raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2009, prezentat Parlamentului European în temeiul Părții a II-a secțiunea G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 (2010/2124(INI))

(2012/C 377 E/06)

Parlamentul European,

— având în vedere Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC), prezentat Parlamentului European în temeiul Părții a II-a secțiunea G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.